

Forslag

til

Lov om administration af Det europæiske økonomiske Fællesskabs forordninger om markedsordninger for landbrugsvarer m. v.

Fremsat den 9. november 1972 af *landbrugsministeren*.

Kapitel 1.

Administration af markedsordninger m. m.

§ 1. Landbrugsministeren bemyndiges til at fastsætte de bestemmelser og iværksætte de øvrige foranstaltninger, der er nødvendige for anvendelse her i landet af Det europæiske økonomiske Fællesskabs forordninger om

- 1) markedsordninger for landbrugsvarer,
- 2) ordninger for varer, ved hvis fremstilling der er anvendt landbrugsvarer, og
- 3) oplysninger om indkomstforhold og driftøkonomiske forhold i landbruget.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte bestemmelser om fravigelse af regler i forordningerne i det omfang, disse indeholder adgang hertil.

Stk. 3. For varer, der henhører under handelsministeriet, udøves beføjelserne efter denne lov af handelsministeren.

§ 2. Landbrugsministeren nedsætter et udvalg med den opgave at rådgive med hensyn til stillingtagen til Det europæiske økonomiske Fællesskabs landbrugspolitik samt med hensyn til tilrettelæggelse af administrationen af de af § 1 omfattede forordninger. Udvalget består af 17 af landbrugsministeren udnævnte medlemmer, hvoraf landbrugsministeren udpeger 2, handelsministeren 2, Industrirådet 2, Grosserer-Societetet 2, Landbrugsrådet, De samvirkende danske Landboforeninger og De samvirkende danske Husmandsforeninger 7, Arbejder-

bevægelsens Erhvervsråd 1 og Forbrugerrådet 1. Landbrugsministeren udpeger formanden blandt udvalgets medlemmer og fastsætter udvalgets forretningsorden. Udvalgets sekretariatsopgaver varetages af landbrugsministeriet.

Stk. 2. Landbrugsministeren kan fastsætte bestemmelser, hvorefter visse afgørelser eller dispositioner i henhold til de i § 1, stk. 1, nr. 1 og 2, omhandlede forordninger kan træffes af udvalget eller af bestemte brancheorganisationer. Udvalgets eller organisationens afgørelser kan indbringes for ministeren inden 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt klageren. Ministeren kan inden for samme frist ændre afgørelsen, uden at der foreligger klage. Afgørelsen skal indeholde oplysning om klageadgangen, om fristen derfor og om ministerens adgang til at ændre afgørelsen uden klage.

§ 3. Landbrugsministeren kan efter indstilling af det i § 2, stk. 1, nævnte udvalg fastsætte, at eksportører af danske landbrugsvarer skal overholde de af ham for udførsel til det pågældende marked fastsatte vilkår, herunder at eksportøren for opnåelse af autorisation skal stille sikkerhed.

§ 4. Landbrugsministeren kan efter indstilling fra udvalget fastsætte bestemmelser om betaling af afgifter af landbrugsvarer, der fremstilles her i landet, og om betaling af de samme afgifter af tilsvarende landbrugsvarer, der indføres her til landet, samt om, i hvilket omfang sådanne afgifter skal

refunderes for landbrugsvarer, når disse anvendes som materiale i industrielt fremstillede varer.

Stk. 2. Afgifterne indgår i en fond, der bestyres af udvalget. Fondens midler kan med ministerens godkendelse anvendes til fremme af sådanne erhvervsøkonomiske foranstaltninger vedrørende produktion og afsætning af de af loven omfattede varer, som ikke er i strid med Fællesskabets regler. Ministeren fastsætter efter indstilling fra udvalget de nærmere bestemmelser for fonden om administration og regnskabsafreggelse.

§ 5. Landbrugsministeren eller den, han bemyndiger dertil, kan pålægge importører, eksportører, producenter, handlende og brancheorganisationer at give de oplysninger, der er nødvendige for at opfylde Fællesskabets regler om medlemslandenes indberetningspligt på landbrugsområdet.

§ 6. Landbrugsministeren kan fastsætte bestemmelser om kontrol med overholdelsen af de kvalitets- og handelsnormer, der er fastsat i de i § 1 omhandlede forordninger, og af vilkår efter § 3.

Stk. 2. Den kontrollerende myndighed har mod behørig legitimation adgang til ethvert sted, hvor de af loven omfattede varer i erhvervsmæssigt øjemed fremstilles, oplagres eller forhandles, samt til ethvert transportmiddel, hvori varerne er indladet. Vedkommende myndighed er berettiget til, at foretage eftersyn af varerne og uden erstatning at udtage prøver af disse i det omfang, det er nødvendigt for at undersøge deres beskaffenhed. Det påhviler virksomheden at yde den bistand, der er nødvendig for foretagelsen af kontrollen.

§ 7. Landbrugsministeren fastsætter regler om kontrol med varer, for hvilke der udbetales ydelser i henhold til de i § 1 omhandlede forordninger, eller af hvilke der opkræves afgifter i henhold til disse forordninger eller i henhold til denne lovs § 4.

Stk. 2. Den kontrollerende myndighed har mod behørig legitimation adgang til virksomheder, der oppebærer ydelser for eller erlægger afgifter af de i stk. 1 omhandlede varer, og er berettiget til uden erstatning at udtage prøver af varerne i det omfang, det er nødvendigt for at undersøge

deres beskaffenhed. Vedkommende myndighed er endvidere berettiget til at efterse de pågældende virksomheders varebeholdning, forretningsbøger, øvrige regnskabsmateriale samt korrespondance m. v. Det påhviler virksomheden at yde den bistand, der er nødvendig for foretagelsen af kontrollen.

Stk. 3. Landbrugsministeren eller den, han bemyndiger dertil, kan kræve rigtigheden af oplysninger, der skal danne grundlag for udbetaling af ydelser i henhold til de i § 1 omhandlede forordninger, bekræftet af statsautoriseret revisor.

§ 8. Afgifter i henhold til de i § 1 omhandlede forordninger samt de i § 4 og § 18 omhandlede afgifter kan inddrives ved udpantning.

Kapitel 2.

Oplag og fremstilling af varer under toldkontrol.

§ 9. Toldvæsenet kan meddele bevilling til at oplægge varer, der er omfattet af § 1, og som indføres her til landet, på private oplag under toldkontrol uden berigtigelse af de særlige afgifter ved indførslen.

Stk. 2. Bevillingshaveren hæfter for afgifterne af de oplagte varer.

Stk. 3. Afgifterne af varer, der fraføres private oplag ved afgiftsberigtigelse, beregnes efter de satser, der er gældende på de tidspunkter, hvor varerne fraføres oplaget, medmindre der i de enkelte tilfælde er truffet anden afgørelse.

Stk. 4. Varer, der er oplagt på private oplag under toldkontrol, kan kun underkastes sådanne sædvanlige behandlinger, der tjener til varernes bevarelse eller til forbedring af deres emballage eller handelskvalitet.

Stk. 5. Varer, der oplægges i Københavns frihavn eller på toldoplag i basishavne, kan afgiftsberigtiges inden fortoldningen.

§ 10. Toldvæsenet kan meddele bevilling til oplæggelse på private oplag under toldkontrol af varer, der er bestemt til udførsel eller til formål, der er sidestillet hermed, såfremt der efter Fællesskabets bestemmelser kan ydes eksporttilskud for varerne, så snart de er oplagt på sådanne oplag.

§ 11. Toldvæsenet kan meddele bevilling til fremstilling under toldkontrol af varer, der er bestemt til udførsel eller til formål, der er sidestillet hermed, såfremt der ved fremstillingen anvendes materialer, for hvilke der efter Fællesskabets bestemmelser kan ydes eksporttilskud, så snart materialerne er undergivet toldkontrollen.

§ 12. Toldvæsenet kontrollerer oplæg-gelse, berigtigelse, udførsel og fremstilling af de varer, der omfattes af bevillinger efter §§ 9-11.

Stk. 2. Toldvæsenet er berettiget til, i det omfang den i stk. 1 nævnte kontrol nødvendig-gør det, at foretage eftersyn af bevillings-havernes virksomhed, at efterse deres lager-regnskab, forretningsbøger, øvrige regn-skabsmateriale og korrespondance m. v. samt til uden erstatning at udtage prøver af materialer og varer. Det påhviler virksomheden at yde den bistand, der er nødvendig for foretagelsen af kontrollen.

§ 13. Landbrugsministeren fastsætter efter forhandling med finansministeren de nærmere regler om de i §§ 9-11 nævnte bevillinger og om den i § 12 nævnte kontrol herunder regler om, hvilke varer der omfattes af § 9, og om mængden af varer, der skal fremstilles og udføres af de materialer, der indgår i en toldkontrolleret fremstilling, samt om den i § 9, stk. 2, nævnte hæftelse.

§ 14. En bevilling, der er udstedt i medfør af §§ 9-11, bortfalder, såfremt bevillings-haveren mister rådigheden over sit bo eller standser sine betalinger.

§ 15. Toldvæsenet kan inddrage en bevilling, der er udstedt i medfør af §§ 9-11, såfremt bevillingshaveren eller de i hans virksomhed ansatte personer groft eller gentagne gange overtræder de bestemmelser, der gælder for det toldkontrollerede oplag eller den toldkontrollerede fremstilling.

Kapitel 3.

Straffebestemmelser.

§ 16. Den, der til brug for afgørelser i henhold til de i § 1 omhandlede forordninger eller i henhold til denne lov eller de i medfør af loven givne forskrifter giver

urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger af betydning for sagens afgørelse, straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter borgerlig straffelovs §§ 161-63. Det samme gælder den, der handler i strid med vilkår, der er fastsat i en sådan afgørelse, eller som forsøger herpå.

Stk. 2. Den, der i øvrigt undlader at give oplysninger, der er afkrævet ham i henhold til de i § 1 omhandlede forordninger eller i henhold til denne lovs § 5 eller de i medfør af loven givne forskrifter, straffes med bøde. Det samme gælder den, som afgiver urigtige eller vildledende oplysninger om sådanne forhold, medmindre højere straf er forskyldt efter borgerlig straffelovs §§ 161-63.

Stk. 3. Den, der overtræder § 6, stk. 2, sidste pkt., § 7, stk. 2, sidste pkt., eller § 12, stk. 2, sidste pkt., straffes med bøde. Det samme gælder den, der overtræder bestemmelser om tavshedspligt i de i § 1, stk. 1, nr. 3, omhandlede forordninger, medmindre højere straf er forskyldt efter borgerlig straffelov.

Stk. 4. Den, der udfører eller indfører varer i strid med et udførsels- eller indførselsforbud, der er indeholdt i eller udstedt i medfør af de i § 1 omhandlede forordninger, eller uden at være i besiddelse af en udførsels- eller indførselslicens, som kræves efter disse forordninger, straffes med bøde.

Stk. 5. Overtrædelse af de kvalitets- og handelsnormer, der er fastsat i de i § 1 omhandlede forordninger, straffes med bøde.

Stk. 6. I forskrifter, der udstedes i medfør af loven, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne eller forsøg herpå.

Stk. 7. Den, der begår et forhold som nævnt i stk. 1 eller stk. 6 med forsæt til at unddrage sig eller andre afgifter i henhold til de i § 1 omhandlede forordninger eller i henhold til denne lovs § 4 eller § 18, eller med forsæt til at opnå uberettiget udbetaling af ydelser i henhold til de i § 1 omhandlede forordninger, straffes med bøde, hæfte eller fængsel indtil 2 år, under skærpende omstændigheder indtil 4 år.

Stk. 8. For overtrædelser, der begås af aktieselskaber, andelsselskaber el. lign., kan der pålægges selskabet som sådant bødeansvar.

Stk. 9. Sager om overtrædelse af stk. 1-6 behandles som politisager. De i lov om rettens pleje kapitel 68, 69, 71 og 72 omhandlede retsmidler finder anvendelse i samme omfang som i sager, som det efter de almindelige regler tilkommer statsadvokaten at forfølge.

§ 17. Ved de i § 16, stk. 2, 1. pkt., og stk. 4 og 5, omhandlede overtrædelser kan landbrugsministeren tilkendegive den pågældende, at sagen kan afgøres uden retslig forfølgning, såfremt han erkender sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden for en nærmere angivet frist, der efter begæring kan forlænges, at betale en i tilkendegivelsen angivet bøde.

Stk. 2. Med hensyn til den i stk. 1 omhandlede tilkendegivelse finder bestemmelsen i retsplejeloven om indhold af anklageskrift i politisager tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Betales bøden i rette tid, eller bliver den efter stedfunden vedtagelse inddrevet eller afsonet, bortfalder videre forfølgning.

Kapitel 4.

Overgangsbestemmelser.

§ 18. Landbrugsministeren kan lade opkræve en afgift på indtil 15 kr. pr. 100 kg af beholdninger af majs og produkter heraf, der ved udgangen af januar 1973 henligger her i landet på handlendes og fabrikanter lagre eller er oplagt for disses regning andetsteds.

Stk. 2. Ministeren kan lade opkræve en afgift på indtil 35 kr. pr. 100 kg af beholdninger af dansk rapsfrø af høst 1972, der pr. 1. januar 1973 henligger her i landet på handlendes eller fabrikkers lagre eller er oplagt for handlendes eller fabrikkers regning andetsteds. Ministeren kan bestemme, at partier af dansk rapsfrø af høst 1972, der af handlende eller fabrikker er købt og modtaget direkte fra avler inden 15. oktober 1972, men tilbagesolgt avlerne før 1. januar 1973, ikke opnår tilskud i medfør af § 8 i lov nr. 278 af 18. juni 1969 om afsætning af danske landbrugsvarer m. m.

Stk. 3. Landbrugsministeren kan efter samråd med handelsministeren lade opkræve en afgift af beholdninger af mælkepulver af

udenlandsk oprindelse, samt blandinger, hvori udenlandsk mælkepulver indgår, der ved udgangen af januar 1973 henligger i landet på handlendes, fabrikanter og mejeriers lagre eller er oplagt for disses regning andetsteds. Afgiftens størrelse udgør for skummetmælkepulver og sødmælkepulver med 26 pct. fedtindhold højst forskellen mellem Fællesskabets tærskelpriser for disse varer og lavest konstaterede importpriser for samme varer i Danmark inden for perioden 1. oktober 1972 til 31. januar 1973. For andet mælkepulver end ovennævnte beregnes afgiften efter det pågældende produkts indhold af mælkefedt.

Stk. 4. Afgifter opkrævet i medfør af stk. 1 og 3 anvendes til fremme af afsætningen af landbrugsvarer efter indstilling fra Landbrugsrådet. De samvirkende danske landboforeninger og De samvirkende danske husmandsforeninger.

Stk. 5. Afgifter opkrævet i medfør af stk. 2 anvendes til forøgelse af tilskud i medfør af § 8 i lov nr. 278 af 18. juni 1969 om afsætning af danske landbrugsvarer m. m., dog at det samlede tilskud ikke kan overstige 50 øre pr. kg frø. Eventuelt restbeløb indgår i statskassen.

Stk. 6. Ministeren fastsætter de nærmere regler for gennemførelse af bestemmelserne i stk. 1, 2 og 3 og kan kræve alle oplysninger, der er nødvendige for gennemførelsen.

§ 19. Midler, der ved udløbet af lov nr. 278 af 18. juni 1969 om afsætning af danske landbrugsvarer m. m. forefindes i de i lovens § 3 omhandlede фонде, overføres til den i § 4, stk. 2, omhandlede fond.

Kapitel 5.

Ikrafttræden m. v.

§ 20. Loven træder i kraft den 1. januar 1973.

§ 21. Loven gælder ikke for Færøerne.

§ 22. Forslag om revision af loven fremsættes for folketinget senest i folketingsåret 1974-75.

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

Ved Danmarks tiltrædelse af De europæiske Fællesskaber skal der iværksættes de foranstaltninger, der er nødvendige for anvendelse her i landet af de forordninger om markedsordninger for landbrugsvarer, om ordninger for varer, ved hvis fremstilling der er anvendt landbrugsvarer, og om oplysninger om indkomstforhold og driftsøkonomiske forhold i landbruget, som allerede er givet af Rådet og Kommissionen i henhold til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab.

Til iværksættelse af foranstaltninger for anvendelse af allerede gældende forordninger og for anvendelse af fremtidige forordninger her i landet kræves hjemmel i den nationale lovgivning.

Der vil opstå en række nye administrative opgaver i forbindelse med administrationen af markedsordningerne for landbrugsvarer som interventionsopkøb, oplagring, realisering af overskudsbeholdninger, udbetaling af eksportrestitutioner, denatureringspræmier m. m. Til at rådgive landbrugsministeriet med tilrettelæggelsen af administrationen af markedsordningerne foreslås nedsat et udvalg. Endvidere er det tanken gennem inddragelse i arbejdet af bestående eksportudvalg på forskellige brancherområder og af producentsammenslutninger at sikre fornøden ekspertise.

Det er tanken senere at nedsætte et særligt udvalg til behandling af landbrugets strukturspørgsmål.

Med hensyn til omfanget af og udgifterne ved administrationen af markedsordningerne for landbrugsvarer bemærkes, at det på indeværende tidspunkt endnu ikke er muligt at danne sig et sikkert skøn over omfanget af administrationen, men det må forventes, at den vil blive af betydeligt omfang og beskæftige et betydeligt antal medarbejdere.

Visse af bestemmelserne fra den nugældende afsetningslov foreslås videreført i det omfang, det er foreneligt med Fællesskabets regler. Dette gælder bestemmelser om særlige vilkår for udførsel af danske landbrugsvarer til visse markeder og betaling af produktionsafgifter af danske landbrugsvarer. Endvidere foreslås landbrugsministeren bemyndiget til at opkræve samme afgift som produktionsafgifterne af tilsvarende landbrugsvarer, der indføres her til landet.

I øvrigt tager dette lovforslag alene sigte på administrationen af de i § 1 omhandlede forordninger og giver ikke landbrugsministeren hjemmel til at træffe foranstaltninger til gennemførelse af

forordninger for andre af landbrugsministeriets lovområder eller for gennemførelse af direktiver. Hertil må lovhjemmel søges i de forskellige særlove, der administreres af landbrugsministeriet. Det gælder f. eks. jordlovgivningen og veterinærlovgivningen.

Såfremt fornøden lovhjemmel ikke allerede findes i bestående lovgivning, må der i hvert enkelt tilfælde tilvejebringes lovhjemmel.

Bemærkninger til de enkelte paragraffer.

Til § 1.

Ad stk. 1. En forordning er ifølge artikel 189 i traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab almengyldig. Den er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i samtlige medlemsstater. Det kan dog være nødvendigt eller hensigtsmæssigt at udstede nationale forskrifter til supplerende af en forordnings bestemmelser eller vedrørende administration af disse bestemmelser.

EØF's fælles markedsordninger for landbrugsprodukter — bortset fra fiskeriprodukter — omfatter nu 18 vareområder, og der er planlagt markedsordninger for yderligere et antal produkter, der falder ind under bilag II til EØF-traktaten.

I markedsordningerne fastsættes for en række landbrugsprodukter priser, der er højere end verdensmarkedspriserne, idet forskellen mellem EØF's prisniveau og verdensmarkedsprisniveauet udlignes ved importafgifter og ved eksportrestitutioner. Da dette system vil kunne stille industri, der anvender landbrugsprodukter til forarbejdning, ugunstigt i konkurrencen med tredielande, er der gennemført særlige ordninger for visse varer uden for EØF-traktatens bilag II, der fremstilles af landbrugsprodukter. Disse ordninger går ud på, at der også for disse varer opkræves importafgifter og betales eksportrestitutioner ved handel med tredielande og for visse varers vedkommende gives produktionstilskud, baseret på den mængde landbrugsprodukter, der er benyttet ved fremstillingen.

For at give Rådet det bedst mulige grundlag for drøftelse af EF's fælles landbrugspolitik har Rådet vedtaget bestemmelser om indsamling af statistiske og regnskabsmæssige oplysninger i alle medlemslandene på et ensartet grundlag, herunder igennem et såkaldt informationsnet for landøkonomisk bogføring.

Udgifterne til eksportrestitutioner, produktions- tilskud m. v. i henhold til de nævnte bestemmelser

finansieres gennem Den europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget af EF's fælles midler.

Alle de foran nævnte bestemmelser er fastsat i forordninger. En fortegnelse over de pågældende forordninger, à jour-ført til 10. november 1971, findes i tillæg 2 til forslaget til lov om Danmarks tiltrædelse af De europæiske Fællesskaber, siderne 111-168 og 176-178.

Bemyndigelsen til landbrugsministeren omfatter de områder under de nævnte forordninger, der administreres af landbrugsministeriet, dog bortset fra frugt og gartneriprodukter, idet regeringen har anset det for mest hensigtsmæssigt at foreslå en særlig lov for disse varer.

Som det vil fremgå af det anførte, omfatter bemyndigelsen ikke fisk og fiskeriprodukter, der også falder ind under bilag II til EØF-traktaten.

De væsentligste af de foranstaltninger, som det vil være nødvendigt at iværksætte, er følgende:

1. opkrævning af variable importafgifter eller andre afgifter, der til enhver tid er gældende ved indførsel her til landet af landbrugsvarer under Fællesskabets markedsordninger.
2. udstedelse af licenser for ind- og udførsel af landbrugsvarer, herunder licenser med forudgående fastsættelse af importafgifter og eksportrestitutioner,
3. opkrævning og frigivelse af kautionsbeløb for udnyttelse af licenser,
4. udbetaling af eksportrestitutioner for landbrugsvarer samt udligningstilskud i overgangsperioden,
5. udbetaling af produktionstilskud,
6. kvotering af udførsel, indførsel eller produktion af landbrugsvarer samt udstedelse af forbud mod udførsel eller indførsel af landbrugsvarer i de særlige tilfælde, hvor Fællesskabet måtte påbyde eller give adgang til sådanne foranstaltninger,
7. gennemførelse af markedsintervention for landbrugsvarer i henhold til pålæg eller tilladelse fra Fællesskabet og afhændelse af interventionslagre.

De under 1 omtalte afgifter indgår i Fællesskabernes budget.

Hvad specielt angår de under 3 nævnte kautionsbeløb bemærkes, at i de tilfælde, hvor de fælles markedsordninger for landbrugsvarer indeholder bestemmelser om licens ved udførsel, indførsel eller ved forud fastsættelse af importafgifter og eksportrestitutioner, er licensens meddelelse gjort betinget af, at ansøgeren stiller sikkerhed („kaution“) for ud- eller indførselsforretningens gennemførelse inden for licensens gyldighedsperiode. Sikkerheden

stilles enten ved deponering af et kontant beløb eller i form af en garanti fra en af den pågældende medlemsstat anerkendt institution. Sikkerheden frigives, når der forelægges bevis for gennemførelse af ind- eller udførselsforretningen. De nærmere bestemmelser herom er fastsat i kommissionsforordning nr. 1373/70. Der findes for tiden bestemmelser om licenser inden for følgende vareområder: olivenolie, oliefrø, korn og ris, æg, sukker, mælk og mejeriprodukter, oksekød, vin samt visse industrielt forarbejdede landbrugsprodukter.

Ad stk. 3. Nogle af de varer, der er opført som landbrugsvarer i bilag II til EØF traktaten, samt varer, ved hvis fremstilling der er anvendt landbrugsvarer, henhører efter den gældende sagsfordeling under handelsministeriet. Dette gælder f. eks. kaffe, stivelse, sukker, kakao, vin, sprit, gær og tobak. De foranstaltninger, der er nødvendige for anvendelse her i landet af Det europæiske økonomiske Fællesskabs forordninger angående disse varer, vil efter forslaget blive gennemført af handelsministeren.

Til § 2.

Ad stk. 1. Bortset fra de særlige opgaver, som landbrugsministeren i henhold til § 2, stk. 2, overlader til udvalget, og de i §§ 3 og 4 omhandlede opgaver er udvalgets opgave af rådgivende karakter. Det er hensigten, at udvalget skal holde ret hyppige møder og afgive udtalelser ikke blot om udformningen af danske synspunkter vedrørende de spørgsmål, der behandles i EF-Rådet under deltagelse af landbrugsministre samt i komitéer og arbejdsudvalg under Rådet, hvori landbrugsspørgsmål drøftes, men også med hensyn til tilrettelæggelsen af den hjemlige administration af markedsordningerne for landbrugsvarer m.v.

Det bemærkes i denne forbindelse, at det er tanken, at repræsentanter for udvalget skal kunne deltage i forhandlinger med fællesmarkedets organer.

Ad stk. 2. Det må forudses, at administrationen, der skal gælde for alle de vigtigste landbrugsprodukter og gennemføres på landbrugsministerens ansvar, vil medføre et ikke ubetydeligt administrativt arbejde og bl. a. vil medføre løsning af en række løbende opgaver, der kræver branchekyndig ekspertise på de enkelte områder. Sådanne opgaver bør i det omfang, det anses for hensigtsmæssigt, løses i nært samarbejde med erhvervene. Det er derfor hensigten for de enkelte markedsordninger at nedsætte mindre brancheudvalg, der kan bistå landbrugsministeriet ved administrationen af de enkelte ordninger. Erhvervsrepræsentanterne i sådanne brancheudvalg vil fortrinsvis blive udnævnt efter indstilling fra de interesserede erhvervsorgani-

sationer, således at man sikrer sig, at den fornødne ekspertise repræsenteres i brancheudvalgene.

Såfremt egentlig delegering af beføjelser til brancheorganisationer bliver aktuel, forudsætter dette efter dansk forvaltningsret- og praksis, at der er tale om klart definerede opgaver, at landbrugsministeren kan instruere de pågældende organisationer, og at der er rekursmulighed over for ministeren. Af hensyn til regeringens ansvar overfor De europæiske Fællesskaber må der yderligere være sikret mulighed for, at landbrugsministeren, også uden at der foreligger klager, kan gribe ind over for administrative afgørelser, der er truffet af organisationerne i henhold til de givne beføjelser.

De opgaver, dansk administration vil komme til at stå overfor ved tilslutning til fællesmarkedet, falder i 2 grupper:

I. Egentlige ministerielle opgaver med hensyn til planlægning og udstedelse af administrative forskrifter samt forberedelse til og gennemførelse af dansk deltagelse i EF-institutionernes virksomhed.

II. Rent praktiske forvaltningsopgaver (direktoratsopgaver) som

- 1) udstedelse af import- og eksportlicenser,
- 2) opkrævning samt tilbagebetaling af kautionsbeløb for disse licensers udnyttelse,
- 3) opkrævning af importafgifter,
- 4) udbetaling af eksportrestitutioner og produktionstilskud,
- 5) eventuelle kvoteringer o. lign.,
- 6) gennemførelse af markedsintervention (korn og enkelte andre varegrupper).

Der vil navnlig være brug for erhvervenes medvirken ved gennemførelse af intervention, privat indlagring og denaturering samt afsætning af interventionslagre.

En analyse af de nuværende EF-landes administration viser stærkest professionel medvirken i interventionsadministrationen, hvorimod anden virksomhed oftest er et rent statsanliggende. Hvor brancheorganisationer er inddraget i interventionsadministrationen, sker det under statsligt indseende, idet regeringen har ansvaret overfor kommissionen med hensyn til administrationens udøvelse og regnskabsaflæggelse.

Til § 3.

Bestemmelsen er en videreførelse af den tilsvarende bestemmelse i den nugældende afsætningslov. Den kan fortsat anvendes på områder, hvor der ikke gælder markedsordninger, men kun i det omfang, hvori det er foreneligt med de i Det europæiske økonomiske Fællesskab gældende bestemmelser.

I tilfælde, hvor der fastsættes bestemmelser om,

at virksomhed som eksporter kræver autorisation, vil autorisation som hidtil blive givet til enhver, der opfylder de i bestemmelserne fastsatte krav.

Til § 4.

I medfør af den gældende lov om afsætning af danske landbrugsvarer m. m. er der gennemført en række afgiftsordninger i form af eksportafgifter. De opkrævede afgifter er anvendt til kvalitets- og afsætningsfremmende foranstaltninger. Da der også efter dansk tilslutning til De europæiske Fællesskaber vil være behov for midler til sådanne fælles formål, foreslås det, at der fortsat opretholdes lovhjemmel for opkrævning af produktionsafgifter af landbrugsvarer, der fremstilles her i landet. Sådanne produktionsafgifter kan efter Fællesskabernes bestemmelser anvendes bl. a. til finansiering af reklame og udstillingsvirksomhed. Det foreslås endvidere at bemyndige landbrugsministeren til at opkræve tilsvarende afgifter af landbrugsprodukter af samme slags, der indføres her til landet. Såfremt sådanne importafgifter opkræves, vil de efter Fællesskabernes regler ikke kunne anvendes alene til fordel for nationale produkter.

Administrationen af afgifter må ske under hensyntagen til industriens ret til at kunne købe sine råvarer til samme priser som konkurrerende virksomheder inden for EF.

Til § 5.

Den foreslåede bestemmelse anses for nødvendig under hensyn til, at der ved Danmarks tilslutning til Fællesskaberne vil komme til at påhvile landet en meget vidtgående indberetningspligt vedrørende landbrugsvarer til Fællesskaberne.

Det er ikke muligt på forhånd at afgrænse indberetningspligtens omfang. Det må dog antages, at den hovedsagelig vil komme til at omfatte løbende meddelelse af oplysninger vedrørende danske markedsforhold og forvaltningen af markedsordningerne. Indberetningspligten vil blive opfyldt efter samråd med Danmarks Statistik, således at det sikres, at der ikke ved opfyldelsen af indberetningspligten foretages indsamling eller behandling af materiale, som allerede foretages eller mest hensigtsmæssigt vil kunne foretages af Danmarks Statistik.

Til § 9.

I toldlovgivningen findes ikke længere generelle bestemmelser om toldoplag, hvor indførte varer kan oplægges med den virkning, at berigtigelsen af told og afgifter udskydes, indtil varerne fraføres oplagene.

Den mulighed, der består efter den gældende kornlov til at oplægge indført korn på privat transitoplag (privat lager under toldlukke), bør imidlertid opretholdes, således at danske kornimportører ikke stilles ringere på dette punkt end kornimportører i andre fællesmarkedslande.

Man kan ikke se bort fra, at det også vil kunne have betydning for andre varer omfattet af § 1 at kunne oplægge dem på oplag uden berigtigelse af de særlige afgifter ved importen.

Den foreslåede bestemmelse indeholder derfor en generel adgang til at oplægge indførte varer på private oplag under toldkontrol uden berigtigelse af de særlige afgifter ved importen. Disse afgifter omfatter importafgifter og udligningsbeløb m. v. men ikke told.

Til § 10.

Bortset fra toldlovens bestemmelser om frihavn findes der ikke i toldlovgivningen bestemmelser om oplag, hvor varer til udførsel kan oplægges med den virkning, at varerne anses som udført.

EF's forordning nr. 441 af 4. marts 1969 giver imidlertid adgang til at få udbetalt eksportrestitution for visse landbrugsvarer og for visse andre varer, der er fremstillet af landbrugsvarer, når de pågældende varer oplægges på et toldkontrolleret oplag med henblik på deres senere udførsel. Forordning nr. 1957 af 30. september 1969 indeholder nogle nærmere bestemmelser om denne ordning, bl. a. om de frister, inden for hvilke varerne skal være udført, om tilbagebetaling af modtagne restitutionsbeløb med tillæg af 20 pct. for varer, der ikke udføres, og om sikkerhedsstillelse for denne tilbagebetaling. Ordningen omfatter bl. a. følgende varer: kød af svin, hornkvæg og fjerkræ, korn, hvedemel, stivelse, kødkonserver, sukker, chokolade- og sukervarer og frugtkonserver.

Den foreslåede bestemmelse giver eksportvirksomheder adgang til at få eksportvarer oplagt på et privat oplag under toldkontrol, således at eksportrestitutionen for varerne kan udbetales straks efter oplæggelsen, i det omfang forordning nr. 441 af 4. marts 1969 giver adgang hertil.

Til § 11.

Toldlovgivningen indeholder ingen bestemmelser, hvorefter en dansk produktion, hvad enten der anvendes indførte eller danske materialer i produktionen, kan bringes under toldkontrol med henblik på at kontrollere de fremstillede varers udførsel.

EF's forordning nr. 441 af 4. marts 1969 giver også adgang til at få udbetalt eksportrestitution for landbrugsvarer på det tidspunkt, hvor de indgår i en toldkontrolleret produktion som materialer til

fremstilling af visse varer, der er bestemt til udførsel. Forordning nr. 1957 af 30. september 1969 indeholder ligeledes nærmere bestemmelser om denne ordning. Ordningen omfatter produktionen af bl. a. følgende varer bestemt til udførsel: hvedemel, stivelse, konserver af oksekød, chokolade- og sukkervarer, brød, kager, frugtkonserver og øl.

Den foreslåede bestemmelse giver eksporterende fremstillingsvirksomheder adgang til, såfremt de fremstiller og udfører de varer, der omfattes af forordning nr. 441 af 4. marts 1969, at få deres produktion under toldkontrol, således at de kan få eksportrestitution for den mængde landbrugsvarer, der medgår til fremstilling af eksportvarer, så snart landbrugsvarerne er indgået i produktionen.

Til § 13.

De detaljerede gennemførelsesbestemmelser og kontrolbestemmelser, der vil blive fastsat, vil bl. a. omfatte bestemmelser om, hvorledes man fastsætter den mængde varer, som en virksomhed bliver forpligtet til at udføre, når den har modtaget eksportrestitution for en vis mængde materialer til fremstilling af sådanne varer til udførsel.

Til § 18.

Ad stk. 1. Pr. 1. februar 1973 træder EF's markedsordning for korn i kraft her i landet. Den i Fællesskabet gældende tærskelpris for indført majs vil den 31. januar 1973 være 77 kr. 20 øre, medens basisprisen for majs importeret til Danmark i januar 1973 er 62 kr. pr. 100 kg. Det må påregnes, at tærskelprisen vil blive bestemmende for majsprisen her i landet efter nævnte dato, og at der derfor vil opstå en væsentlig prisgevinst på beholdninger af majs og produkter heraf, der henligger her i landet. Det vil ikke være rimeligt, at indehavere af lagre af majs og produkter heraf indkasserer denne prisgevinst, som derfor foreslås inddraget og anvendt til fremme af afsætningen af landbrugsprodukter efter indstilling fra Landbrugsrådet, De samvirkende danske landboforeninger og De samvirkende danske husmandsforeninger.

Det foreslås, at afgift opkræves af handlendes og fabrikanters lagre af majs og majsprodukter. Fabrikanten omfatter bl. a. virksomheder, der anvender majs og majsprodukter til fremstilling af produkter til menneskeføde, herunder også bryggerier, der anvender majsprodukter til fremstilling af øl.

Når afgiften foreslås til højst 15 kr. pr. 100 kg. skyldes det, at man ikke kan se bort fra den mulighed, at svingninger i majsprisen på verdensmarkedet og i kornlovens udligningsafgift kan bevirke, at importprisen kommer til at overstige 62 kr. pr.

F. t. l. vedr. markedsordninger for landbrugsvarer m. v.

100 kg. Skulle dette blive tilfældet, vil det være rimeligt at tage hensyn hertil ved tilsvarende ned-sættelse af afgiften.

Ad stk. 2. Landbrugets organisationer har anmodet om gennemførelse af en afgiftsordning, der inddrager en væsentlig del af værdistigningen på lagre af rapsfrø hos handlende og oliemøller ved tilslutning til EF. Landbrugets egne lagre fritages for afgift, men de af avlerne fra handlende eller oliemøller tilbagekøbte partier undtages fra andel i statstilskud. Markedsprisen før 15. oktober 1972 har været ca. 85 øre pr. kg frø. Basisinterventionsprisen for 1. februar 1973 er ca. 142 øre pr. kg. Den foreslåede ordning tilsigter en ligestilling af alle avlere.

Ad stk. 3. Pr. 1. februar 1973 træder EF's markedsordning for mejeriprodukter i kraft i Danmark. Efter gældende regler kan der her til landet importeres mælkepulver, herunder kærnemælkspulver til foderbrug samt til eksportformål og til fremstilling af visse varer i konkurrence med import. Det importerede mælkepulver vil dog også kunne reeksporteres i uforarbejdet stand. De priser, hvortil Danmark i tiden indtil markedsordningens ikraft-

træden vil kunne importere mælkepulver, ligger og forventes fortsat delvis som følge af EF's eksport-restitutioner at ligge betydeligt under det prisniveau, der må påregnes at ville være gældende i Danmark efter 1. februar 1973. Efter denne dato vil der kunne opnås tilskud fra EF dels ved eksport til tredieland, dels ved denaturering af skummet-mælkspulver til foderbrug.

Forskellen mellem det nuværende prisniveau på verdensmarkedet og EF's tærskelpriser udgør ca. 180 kr. pr. 100 kg skummetmælkspulver.

Det vil ikke være rimeligt, at indehavere af lagre af mælkepulver af udenlandsk oprindelse indkasserer denne prisgevinst. Det foreslås derfor, at afgift opkræves af handlendes, fabrikanters og mejeriers lagre af mælkepulver af udenlandsk oprindelse.

Til § 19.

Ad stk. 2. Bestemmelsen kommer ikke til anvendelse på midler, hvorover der før udløbet af lov nr. 278 af 18. juni 1969 om afsætning af danske landbrugsvarer m. m. er disponeret efter reglerne i § 3, stk. 6, i nævnte lov.